

Kamıştan Kalem

– GÜŞTA · 08 Haziran 2020

KAMIŞTAN KALEM

Kamıştan bir kalemi inletirken yazıda
Mürekkep ellerimde âniden öle yazdı
Hükümsüz cümlelerde dilhırâş bir sızıda
Ne yazılan şiirdi ne yazan şiirbazdı
Keşmekeş kelimeler heceden mezar kazdı

Harp sırasına geçti meczup yirmi dokuz harf
Romantik bir nidâyla sustular birer birer
Karşımda bir mecmua birde basmakalıp zarf
Sürünceme içinde pullardan silindiler
Dillerde asır boyu aşk diye bilindiler

Kağıdı hiç sorma ki kırıldı kırılacak
Simâsında gussa'nın ve kederin seansı
Kimbilir hangi harfın üstüne yıkılacak
İşler iken habbeden ışıltılı nüansı
İşte buda cümlelerin ab-gûn renginde dansı

İnce nakış oyası gibi dizildi boya
Makber mi desem yoksa nisandan bir bahçe mi
Rûşen eden alımlı falezimde ki koya
Med-cezir ede ede vuran dalga lehçe mi
Zamanla keskin kıldı şiir yazan pençemi

Döküldü hamelerden salkım saçak gûbarı
Düşükçe dizelere yaralandı dizleri
Anlatırken muharrir,suzan bakışlı yâri
Teşnemiş şiirlerim aşmıştı dehlizleri
Ayyûka çıkarmıştı en muamma gizleri

Kalem kamıştan diye reftâr ettim dizede
Ahşap kokulu harfın köprüsünde yürüdüm
Ölçüden tasarlanan vezinsel bir müzede

Tıpkı Őiirler gibi hâksâr halde çürüdüm
Őiire düşe kalka,ağlayarak büyüdüm

.....GÜŞTA.....